

SEDM STATEČNÝCH V RAX ALPÁCH

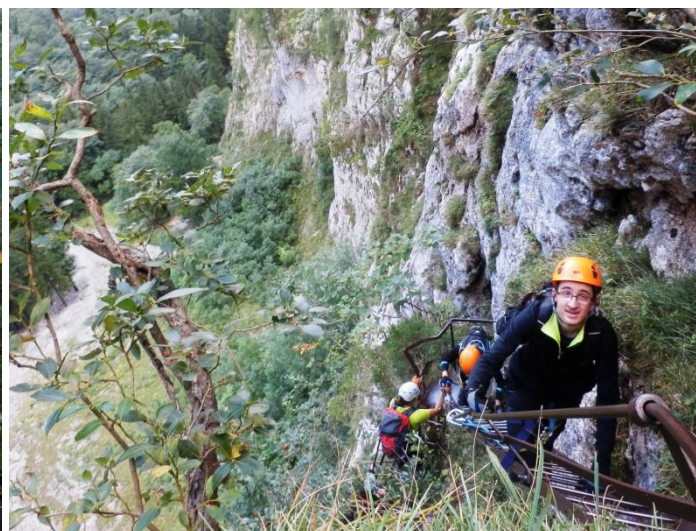
Pátek 23.9. cíl: Přežít cestu a ubytovat se na chatě Wiechthalhaus (563 m n.m.)

Podzim už tradičně v Horo kroužku Školního sportovního klubu GPB patří výjezdu na [klettersteig](#) a turistiku v Alpách a ani letos tomu nebylo jinak. Odjezd z FM byl „naplánován“ na 13:30, realita byla trochu jiná. Posádka vozu A - řidič Dan, navigátor David, pravá ruka Petra, Kuba, Katka a v Ostravě jsme přibrali Bety. Sestava vozu B - záměrně nepíšu posádka auta, protože v 13:30 „ještě“ auto nebylo k dispozici - horalé z Morávky Jonáš s Radimem, dále Honza, řidič Michal a navigátorka Lucka.

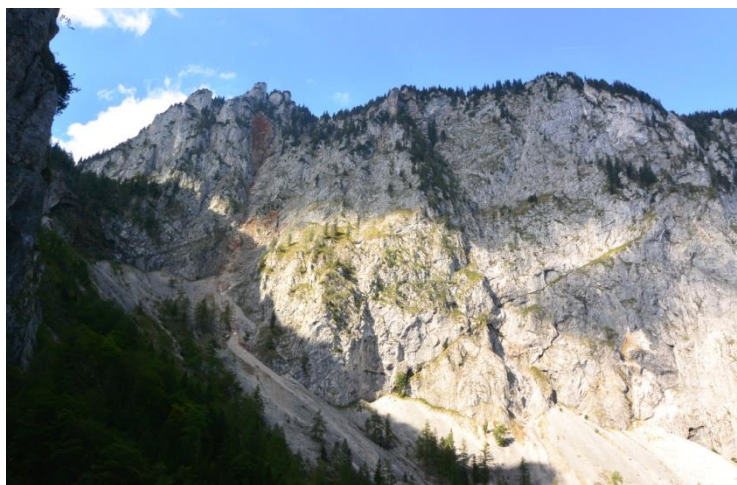
Dopravní komplikace se tentokrát nekonaly, jak dálnice v ČR, tak průjezd Vídní byl bez problémů. O půl osmé jsme se ubytovali na chatě.

Sobota 24.9. cíl: Grosse Höllentall cestou Alpenvereinssteg - klettersteig B (1620 m n.m.)

U chaty proběhla instruktáž „co a jak“ a poté již následoval přesun do údolí. Nástup pod klettersteig byl pro některé takovým „malým“ ranním šokem, a docela slušným „dechovým cvičením“, nastoupali jsme necelých 600 výškových metrů a nakonec, díky malé odbočce a improvizovanému přesunu, i nějaký ten výškový metr sestoupili. Po hodině a půl jsme byli připraveni pod nástupem klettersteigu.

Úvodních žebříků jsme se nezalekli. Při lezení ve stěně už byla větší zábava než na turistickém chodníku v lese. Klettersteig bez problémů zvládali jak zkušený „borci“ z Morávky, tak nováčci letošního výjezdu. Obtížnost cesty byla „seznamovací“, nikdo nikam nespěchal, počasí bylo krásné stejně jako výhledy do údolí.

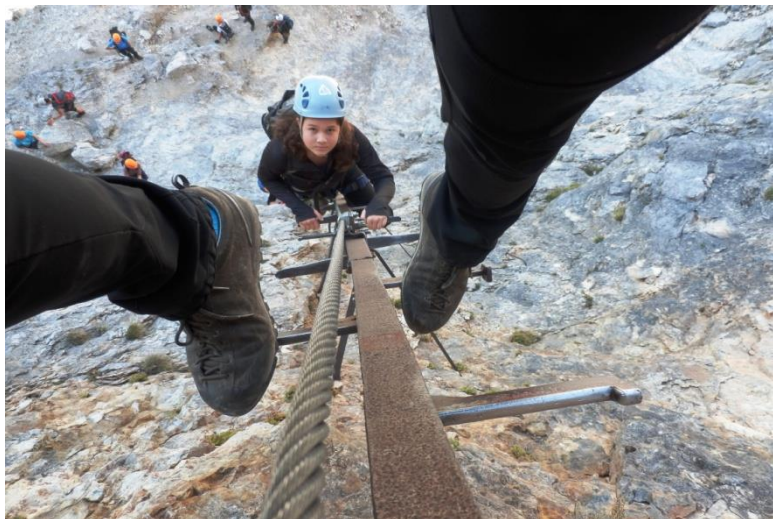
Za dvě hodiny a „větší kousek“ jsme vylezli na náhorní plošinu a dívali se do údolí Grosse Höllental a na masív Schneebergu. Stálo to za to. Nastoupali jsme necelých 1100 výškových metrů a odměnou nám byly nejen řízečky od maminek, ale především krásné výhledy na Rax Alpy.

Poslední rozloučení s údolím a hurá na chatu. Horolezci se převlečou za kuchaře. Je potřeba připravit večeři. Zítra nás čeká přejezd na opačnou stranu hor na stěnu Preiner Wand.

Neděle 25.9. - cíl: Preinerwand (1783 m n.m.) klettersteig Hans von Haidsteig C/D

Snídaně byla posunuta na 7:00. Dobalili jsme batohy, rozloučili se s personálem, především s nepálským Kumarem, a přešli směr Preinerwand. Zde nás po úvodní mlze v Kaisebrunnu přivítalo „luxusní“ počasí.

Klettersteig v úvodních metrech oddělí „zrno od plev“, jako „rozcvička“, slouží 15m vysoký kolmý stromový žebřík a poté následuje vzdušný traverz v plotnách. Lezení pokračuje koutem, dalším žebříkem až k

odpočinkovému místu s „vrcholovou“ knihou, která je ale ve dvou třetinách cesty, tzv. černé madoně. Poté klettersteig piliřem vystoupá pod vrcholový kříž již pohodovou obtížností B.

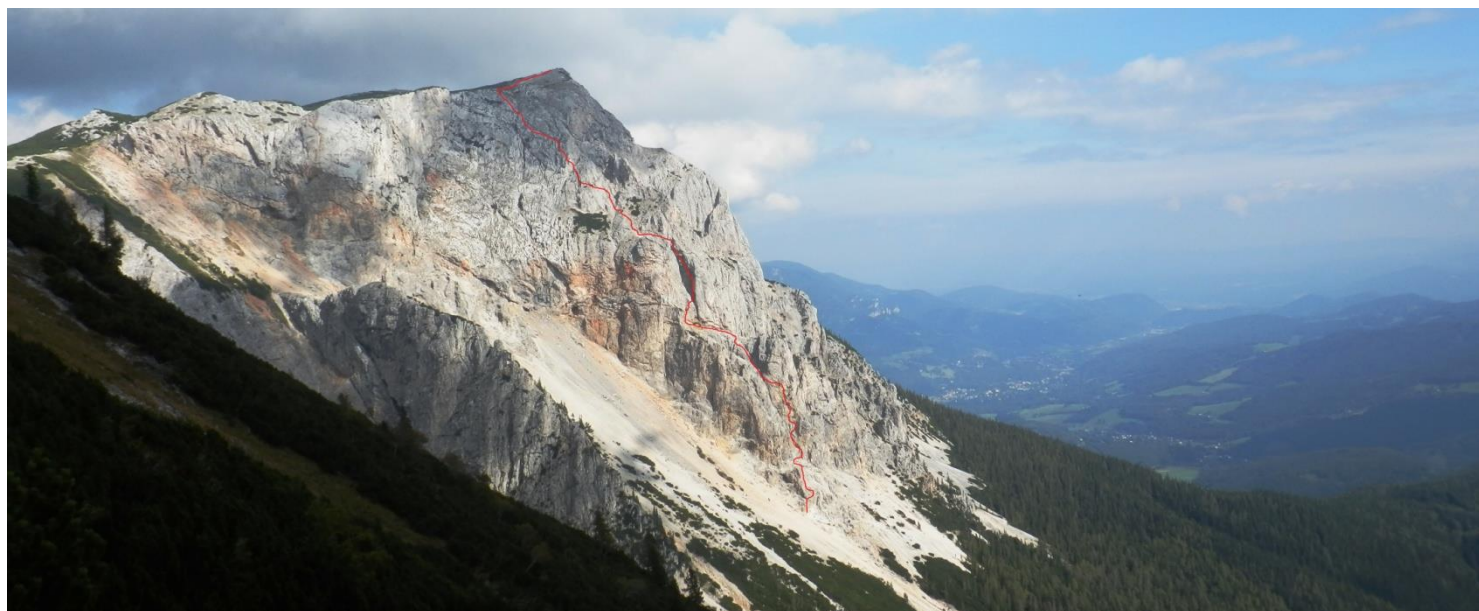

Náhorní plošina, v pozadí masív Schneebergu.

Nemohlo chybět vrcholové foto, zleva Bety, Petra, David, Katka, Jakub, Dan, Michal, Jan, Lucka, dole Jonáš s Radimem

Naše výstupová trasa. Nemáme se za co stydět.

Sestup i cesta zpět do ČR proběhla bez problémů, o půl deváté byl rozchod před GPB. Ahoj příští rok. Za předmětovou komisi TV, Daniel Svoboda

VÍCE FOTEK v [GALERII](#) GPB

PS: pár slov z „druhé“ strany

„Byla to moje první lezecká zkušenost , ze které jsem byla naprosto nadšená. Při zdolání obou vrcholů se nám naskytly krásné výhledy po okolí. Užili jsme si skvělý prodloužený víkend v Alpách“. Petra Tkáčová

„I když jsem nebyl na horách poprvé, byl to zážitek. První ferata nebyla tak dobrá jako druhá, ale i tak jsme si obě užili. Hotel byl dobrý“. Jonáš Jarolím

„Jediné ,co mě při výstupech nebavilo, bylo neustále přejíždění a poté cesta dolů.Ale za ten výhled z vrcholu to stálo. Chata byla jako čtyřhvězdičkový hotel a nedaleko tekla řeka tak čistá, že jsme se z ní mohli klidně napít.“ Jan Kalenský

„Na feratách bylo super i vaření, náš nejlepší gastronomický výtvor byly těstoviny s omáčkou a masem. Na čtyři porce jsme potřebovali 4 vaříče, 0,5 kg těstovin a konzervu masa. Po pár neúspěších se nám to povedlo uvařit a dokonce to bylo i dobré.“ Radim Pavelek

„Byl to úžasný víkend. Počasí bylo krásné a ještě dlouho budu vzpomínat na alpské výhledy i na kuchařské umění chlapců z Morávky.“ Kateřina Bujnochová